

FÉDÉRATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

F.C.I. - Standard č. 146 / 07.08.1998 / D

Rhodézský ridgeback (Rhodesian Ridgeback)

PŘEKLAD: Jochen H.Eberhardt

ZEMĚ PŮVODU: Jižní Afrika. Standard zpracovaly kynologické organizace Kennel Union of South Africa a Simbabwe Kennel Club.

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO PŮVODNÍHO STANDARDU: 10.12.1996

POUŽITÍ: Rhodézský ridgeback se stále ještě používá v mnoha částech světa k lovu zvěře, ale těší se mimořádné oblibě také jako hlídací pes a člen rodiny.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 6 honiči, barváři a příbuzná plemena
Sekce 3 příbuzná plemena
Bez zkoušky z výkonu

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Rhodézský ridgeback je v současnosti jediným uznávaným plemenem pocházejícím z jižní Afriky. Jeho předky lze vysledovat do kapské kolonie, kde se smísili se psy dřívějších pionýrů i se zpola domestikovanými psy Hotentotů, kteří měli na hřbetě hřeben. Rhodézský ridgeback většinou lovil ve skupinách po dvou nebo po třech a jeho původní úlohou bylo vysledit velkou zvěř (především lvy) a díky velké obratnosti ji zastavit, dokud se nepřiblížil lovec. Původní standard zpracoval v roce 1922 v Bolawayo (Rhodézie) F.R.Barnes. Tento standard byl založen na standardu dalmatina a v roce 1926 ho uznala jihoafrická kynologická organizace Kennel Union of South Africa.

CELKOVÝ VZHLED: Rhodézský ridgeback by měl být harmonicky stavěný, silný, svalnatý, obratný a aktivní, symetrický z profilu a při pohybu střední rychlostí vysloveně vytrvalý. Hlavní důraz se klade na pohyblivost, eleganci a funkční zdraví bez jakýchkoliv tendencí k nadměrně mohutnému vzhledu. Zvláštností plemene je hřeben na hřbetu («ridge»), což je pruh srsti, jež roste opačným směrem než na zbývajících částech těla. Hřbetní pruh je základním charakteristickým znakem tohoto plemene. Ridge musí být jasně ohraničený, symetrický a směrem k zádi se zužuje. Musí začínat bezprostředně za lopatkami a dosahovat až ke kyčelním hrbolům. Hřeben na hřbetě smí vykazovat jen dva víry srsti («crowns»), jež jsou stejného tvaru a jsou umístěny symetricky proti sobě. Dolní okraje vírů nesmějí přesahovat přes horní třetinu hřbetního hřebenu. Dobrá průměrná šířka hřbetního hřebenu (ridge) je 5 cm (2").

CHOVÁNÍ / POVAHA: důstojná, inteligentní, vůči cizím zdrženlivá, ale bez náznaků agresivity nebo bázlivosti.

HLAVA:

MOZKOVNA:

Lebka: Lebka by měla být střední délky (šířka mezi ušima a vzdálenosti od vrcholu týlního hrbolu až ke stopu a od stopu ke špičce čenichu by měly být stejné), plochá a široká mezi ušima; je-li pes v klidu, netvoří se mu na hlavě žádné vrásky.

Stop: Stop by měl být výborně vyznačen: profil od vrcholu týlního hrbolu až ke špičce čenichu nesmí tvořit přímku).

OBLIČEJOVÁ ČÁST HLAVY:

Nosní houba: Nos by měl být černý nebo hnědý. Černý nos by měl ladit s tmavýma očima, hnědý nos s jantarově zbarvenýma očima.

Tlma: Tlma by měla být dlouhá, hluboká a silná.

Pysky: Pysky by měly být pevně napjaté a dobře přiléhat k čelistem.

Čelisti / zuby: Čelisti silné, s dokonale uzavřeným zámekem a úplným nůžkovým skusem. To znamená, že horní řezáky těsně přesahují dolní řezáky a v čelistech jsou posazeny kolmo. Zuby musejí být dobře vyvinuté, to platí zvláště o špičácích a trhácích.

Líce: žádné líce.

Oči: Oči by měly být posazeny ve střední vzdálenosti od sebe, kulaté, jasné a jiskřivé, s inteligentním výrazem. Jejich barva by měla ladit s barvou srsti.

Slechy: Uši nasazené poměrně vysoko, střední velikosti, u kořene velmi široké a zužující se k zaoblené špičce. Uši by měly být nesené přilehlé k hlavě.

KRK: Krk by měl být poměrně dlouhý, silný a bez volné kůže na hrdle.

TRUP:

Hřbet: Silný.

Bedra: Silná, svalnatá a lehce klenutá.

Hrud: Neměla by být příliš široká, ale velmi hluboká a prostorná; nejhlubší bod hrudní kosti by měl dosahovat k lokti.

Předhrudí: Při pohledu ze strany by mělo být patrné.

Žebra: přiměřeně klenutá, nikdy by neměla být sudovitá.

OCAS : U kořene silný, směrem ke špičce ocasu se pozvolna zužuje, není ale hrubý. Přiměřené délky, není nasazen příliš nízko, ani příliš vysoko, nesen lehce zahnutý, ale nikdy nekroužkuje.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: Hrudní končetiny by měly být zcela rovné, silné a se silnými kostmi; lokty přiléhají ke hrudníku. Při pohledu ze strany by měly být hrudní končetiny silnější než při pohledu zepředu. Silné zápěstní klouby, přední nadprstí postaveno lehce šikmo.

Plece: Šikmo uložené lopatky by měly jasně vyznačeny, plece svalnaté, jež dávají tušit velkou rychlost.

PÁNEVNÍ KONČETINY: Osvalení pánevních končetin štíhlé, koleno dobře úhlené, nárt krátký.

Tlapy: kulaté, s dobře sevřenými a klenutými prsty.

POHYB: Prostorný, volný a energický.

OSRSTĚNÍ :

SRST: Srst by měla být krátká a hustá, hladká a lesklá; srst není vlnitá ani hedvábná.

BARVA: Světle pšeničná až červená pšeničná. Trocha bílé na hrudi a na prstech je přípustná, velké bílé skvrny na těchto místech nebo na břicho jsou nežádoucí. Tmavá tlama a tmavé uši jsou přípustné. Příliš mnoho černých chlupů v srsti je nežádoucí.

VELIKOST A HMOTNOST:

Požadovaná kohoutková výška:

Psi: 63 cm (25") až 69 cm (27")

Feny: 61 cm (24") až 66 cm (26")

Hmotnost:

Psi: 36,5 kg (80 liber)

Feny: 32 kg (70 liber)

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených bodů se musí posuzovat jako vada, jejíž hodnocení musí být v přesném poměru ke stupni odchylky.

POZNÁMKA : psi musí vykazovat dvě viditelně normálně vyvinutá varlata, nacházející se zcela v šourku.